

skrivning og hr. Per Ørum Jørgensens historieforståelse: Der er faktisk helt redegjort for, at under Nyrupregeringen steg det samlede skatte-tryk ikke i forhold til, hvordan Schlüterregeringen havde ageret, og der blev heller ikke indført flere afgifter og skatter, end der blev afviklet.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at det lyder voldsomt med et økonomisk jerngreb i relation til kommunerne. Det er klart, at kommunerne selvfølgelig også har et ansvar for at leve op til de aftaler, de indgår med regeringen, og selvfølgelig også til at overholde skattestoppet, et skattestop, som jeg har en eller anden formodning om, at Socialdemokraterne nu også har tilsluttet sig, og så kan vi jo fremover kigge på den økonomiske ansvarlighed i samarbejde frem for at angribe hinanden på det område.

Jeg tror egentlig, at vurderingen af, om man har fået flere skatter og afgifter, vil jeg lade tilgås de danske familier. Jeg tror faktisk godt, at de kan huske alle de her mærkelige grønne afgifter og alt muligt sjov, som kom under den tidligere regering. Lad den enkelte familie derude tænke sig godt om: Hvordan var det under Nyrup? Hvordan er det under den nuværende regering, som har skattestop?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev det sidste svar, og så er det hr. Troels Ravn for sin anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Jeg er også helt sikker på, at familierne kan huske, at man både fik en far, en bror og en søster i arbejde i den tid.

Men lad os blive lidt mere konkrete. Er hr. Per Ørum Jørgensen ikke vidende om, at kommunerne i disse år må skære ned på de centrale velfærdsydelser? Hr. Per Ørum Jørgensen taler om økonomisk ansvarlighed fra kommunernes side. Jamen billedet er jo, at der må skæres ned på de centrale velfærdsydelser: børnepasning, folkeskole, specialundervisning, ældrepleje.

Så bliver det sagt, at der aldrig er brugt så mange penge i den offentlige virksomhed som under denne regering. Jamen det skyldes jo et stigende opgavepres: flere børn i folkeskolen, flere ældre skal passes, ekstra udgifter i forbindelse med kommunalreformen og også det, at kommunerne skal kaste penge efter frit valg-

ordninger, et ekstra bureaukrati, fordi den borgerlige regering vil have frit valg. Det er jo sagen i en nøddeskal. Det er det, der er sandheden.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det kan efterhånden godt være lidt hårdt at være borgerlig. Fra den ene side får man skældud over, at den offentlige sektor aldrig har været større, og at den vokser, og fra oppositionen åbenbart over, at den ikke er stor nok. Men sådan er vilkårene jo af og til i politik.

Der var noget i spørgsmålet, som jeg ikke helt forstod, for flere børn i folkeskolen må jo også betyde, at der er færre børn i vores pasningstilbud, og dermed hænger de ting sammen. Derfor synes jeg egentlig ikke, at jeg kan bidrage med ret meget nyt i forhold til hr. Troels Ravns spørgsmål i forhold til det, jeg allerede har svaret i forbindelse med den her debat.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Temaet for den her forespørgselsdebat er måske det vigtigste, man overhovedet kan forestille sig, nemlig hvordan vi behandler børnene i vores land, de børn, som vi skal leve med og skal leve af i de kommende årtier, de børn, om hvem man må sige, at langt størstedelen heldigvis lever et godt liv fyldt med ressourcer – flere ressourcer end så mange andre børn her i verden – og fyldt med kærlighed. Men desværre også børn, som ikke får det med, som vi andre har været heldige at få fra starten, og som vi derfor må gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe.

Jeg synes, det er værd at mærke sig, at det danske samfund faktisk bygger på og bygger sin velfærd på, at vi i de sidste årtier har været i stand til at give vores børn en tryk og god opvækst og en formidabel start i folkeskolen med en kritisk og kreativ indfaldsvinkel til livet. Det kan godt være, at De Konservative ikke har lyst til at tage medansvar for det, men det tager vi meget gerne medansvar for. Den folkeskole, vi har haft i de sidste 30-40 år, er vel fundamentalt set grunden til, at Danmark i dag kan kalde sig for et af verdens rigeste lande. Men der er så sandt, som det er sagt, også problemer, som den